

ling, der har været indenfor Livsforsikringsvæsenet i de sidste 20—30 Aar, og der ses ikke nu tilstrækkelig Grund til at bibeholde denne omstændelige Ordning.

For almindelige Livsforsikringer er der gennem mange Aars Erfaring skabt en solid Basis for Fastsættelse af Grundlaget, som for Statsanstaltens Vedkommende er særlig underbygget ved de hvert femte Aar foretagne Dødelighedsundersøgelser. Ved disse faar man Kendskab til mulige Ejendommeligheder ved det Klientel, der søger netop Statsanstalten, og derved Mulighed for at kunne skabe et særligt paa-lideligt Grundlag for den Dødelighed, der skal benyttes ved Statusopgørelserne og ved mulig Fastsættelse af et nyt Præmiegrundlag. Ved Nydannelser som f. Eks. Forsikringer af „mindre gode Liv“ og Pensionsforsikringer har man derimod ikke tilsvarende gode Erfaringer at bygge paa, men Statsanstalten, der gennem sin hidtidige Virksomhed er naaet saavel til en omfattende Bestand af almindelige Livsforsikringer som til en god og sund økonomisk Position, maa, selv om et fuldt paa-lideligt Forsikringsgrundlag ikke foreligger, føle det netop som sin Opgave at virke med til saadanne Udvidelser af Livsforsikringen, der skønnes at være af væsentlig samfundsmæssig Betydning.

Da det ved saadanne Nydannelser er endnu vigtigere end ved de gennem mange Aar prøvede Forsikringsformer, at der er en nogenlunde let Adgang til, efter som Udviklingen foregaar, og Erfaringer indvindes, at ændre i de oprindelig fastsatte Vilkaar, er man ved §§ 7 og 13 i Loven af 30. Marts 1920 gaaet bort fra at kræve Lovhjemmel for Fastsættelse af Forsikringsvilkaar og har for disse nye Forsikringsformer henlagt saadan Fastsættelse til Administrationen.

En tilsvarende Ordning foreslaas nu indført for alle Statsanstaltens Forsikringer, idet der ogsaa for almindelige Livsforsikringer, særlig for saa vidt angaar Forsikringsbetingelserne, er en stadig fremadskridende Udvikling, der gør det ønskeligt, at der skabes en lettere Adgang til Ændringer, end Tilfældet hidtil har været. Der søges derfor ved § 4 i det foreliggende Lovforslag Hjemmel for, at alle Statsanstaltens Tariffer og Forsikringsbetingelser fastsættes af Finansministeren efter Indstilling fra Statsanstaltens Bestyrelse.

Med Hensyn til de iøvrigt foreslaaede Ændringer i den bestaaende Ordning henvises til nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

ad § 1.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser er i det væsentlige i Overensstemmelse med § 1 i Lov af 18. Juni 1870, idet man dog har udeladt Bestemmelsen om, at de Livsforsikringsanstalten i København tilhørende Fonds skal holdes særskilt. Denne Bestemmelse har, siden der ved § 3 i Lov af 29. Marts 1904 indførtes en fælles Reservefond for hele Statsanstalten, i alt væsentlig kun haft formel Betydning, og den tilbageværende Bestand i den gamle Livsforsikringsanstalt omfatter iøvrigt nu kun ca. 40 Forsikringer med en Forsikringssum paa ca. 100 000 Kr.

ad § 2.

Ved Fastsættelsen af Statsanstaltens almindelige Virksomhedsomraade har man anset det for rettest at sætte dansk Indfødsret eller Bopæl i den danske Stat som Norm, idet der samtidig gives Bestyrelsen en særlig Bemyndigelse til at tegne Forsikringer paa Island, hvilket for Tiden sker i islandske Kroner. Den i § 2 i Lov af 18. Juni 1870 indeholdte Bemyndigelse for Statsanstaltens Bestyrelse til at tegne Forsikringer ogsaa i de to nordlige Naboriger og i umiddelbart tilstødende Grænse-lande er ingensinde bleven benyttet i nogen Udstrækning af Betydning og slet ikke i de senere Aar, efter at Livsforsikringsvirksomheden i de forskellige Lande er blevet undergivet den herhen hørende specielle Lovgivnings detaljerede Bestemmelser. Man har derfor ikke optaget nogen tilsvarende Bestemmelse i det nu foreliggende Forslag.

ad § 3.

I denne Paragraf er Statsanstaltens Formaal fastlagt som Livsforsikringsvirksomhed omfattende Tegningen af saavel egentlige Livsforsikringer som Forsørgelser (Overlevelsesserter, Livrenter, Pensionsforsikringer m. v.).

ad § 4.

I Overensstemmelse med de ovenfor anførte indledende Bemærkninger foreslaas det i denne Paragraf, at Statsanstaltens Tariffer og Forsikringsbetingelser fremtidig skal fastsættes af Finansministeren efter Indstilling fra Statsanstaltens Bestyrelse.

I Paragraffen er det endvidere i Overensstemmelse med den hidtidige Praksis bestemt, at de i Statsanstaltens Præmier indeholdte Driftstillæg skal indgaa i en særlig Driftsfond, hvoraf Statsanstaltens Driftsudgifter afholdes.